

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstejn & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicaji nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

La ordinea Țilei.

Budapesta, Dumineca lăsatului de carne.

Cine sînt la ordinea Țilei?

Românii la Arab-Tabia, Românii în balul din Budapesta. Românii în balul din Viena. Și apoi Românii în deputațiune la Monarhul.

De cînd sînt ei carnaval mai mînos n'au avut.

Cei dela Arab-Tabia, întimpină cel pucin la vedere — simpatia la domnii nostri, balul din Pesta încă a însuflețit pe Asboth la o „ardeleană”; dar apoi deputațiunea la Viena aceasta bombă, a cădut pe neasceptate în patele din capetele Jidanilor și renegeților dela jurnalistica magiară de ambe limbi, iar onoarea ce a dat-o Archiducele Albrecht balului românesc din Viena, apoi împregiurarea că „Budapesti Közlöny” a publicat darul de 100 fl. ce l'a făcut Majestatea Sa societății tinerilor români „Petru Maior” din Pesta încă nu le vine la socoteala multor domni.

Din cele ce vedem că se întemplă în giurul nostru trebuie să deducem că pocitul proiect de lege a lui Trefort*) nu se simte bine acolo unde este.

Dar pentru aceea să nu ve faceți nici Dvoastră prea mari iluziuni, pentru că și este el un ministru se vor nesui doftorii iscusiți măcar prin operare se'i facă posibilă nascerea, căci nesuccedînd aceasta precum afirmă „Hon” s'ar duce și mumă-sa după el, apoi ca pentru voia Valachilor se'i maghiariseze Trefort numele în Gehfort ar fi între împregiurările de astăzi un lucru prea mare.

Guvernul 'și a pus toate forțele în lucrare.

Nu mai decât la început a pus la cale episcopatul catolic, pe care cu

*) Întârziat din lipsa spațiului

Red.

dominiile cele grase le poartă de sfoară.

Dar apoi ce este episcopatul catolic în cestiuni politice? Pe cine conduce el? Este un cap fără corp, este atâtea voturi în casa magnaților căți sînt episcopi, conduce numai pe cei orbi, înse în popor n'are nici o rădăcină pentru că nu este răsărit și nutrit din popor.

Este splendid, putred de avut, însă în influință la popor nu se poate asemăna cu episcopatul român. Asta se o scie guvernul dacă până aci nu s'a ocupat de ea.

Cine nu scie de unde provin și articuli desavuatori din „Bihar” și „Nărodul serb”? Cine nu cunoaște prin Oradea-mare un Român gr. cat. persecuat de legioanele creditorilor, care 'și ar vinde și pe mama-sa pentru un os de ros? apoi cine nu scie a cui este menționată foaie sërbească? și cine nu 'i cunoaște aspirațiunile lui, cădute în baltă la ultima alegere de patriarh! Oamenii desperați și desfrînați nu privesc la valoarea morală a mijloacelor ce le folosesc spre ajungerea scopurilor lor personali, pentru că ei numai cunosc moralitatea, și veți vedea că astfel de merite se vor și remunera prin cei dela putere, pentru că marele patriot Grünwald constatăză nainte lumei, că la dênșii încă lipsesce moralitatea.

Fondul de dispozițiuni de ce treabă este? doară nu este el menit pentru ca să se elocizeze la Albina pe 7%, lucră și el din respecturi atât în străinătate cât și în întru. Correspondințele din „Augsb. Allg. Z.” și „Nord. d. Ztg.” cu cari se laudă jurnalistica maghiară ca cu voci străine — sînt negreșit eșite din buroul presei dela guvern și provădute cu pasport foarte ponderos.

Dar Jidanul dela „Pester Lloyd” cugetați că pentru apă sântită s'a făcut „inpertinent” — ca se me folosesc de terminul d-sale? vorbă să fie! El este cel mai scump amic al

guvernului, care până cînd crede că se poate susține guvernul pentru plata bună il ia sub aripile sale, dar cînt simte, că naia guvernului e aproape de cufundare, el este primul cloțan care o părăsește ca fără greutate să poată intra în soldul celui ce va urma. El, dacă n'ar face așa n'ar fi tăiat împrejur, și fiind-că această carte de botez nu se poate nimici nici prin botezul apei, el caută să 'și țină natura.

Tot din acest isvor se adapă și legionul de lipitori mici și mari din capitală și provincie; să nu cugetați că „Hermannstädter” ul d-voastre numai de flori de cuc 'și a eșit și el din fire. Este flămînd bietu și el, și 'i cad bine și d-lui sfîrîmături, ce cad dela masa boerilor.

Însă să fim drepti și să recunoașcem că în această cestiune nu se lasă înderetru nici foile opoziționale, ba încă ele licitează în injurături și mardării cu cele guverniale, căci aceasta va se dîcă patriotism adevărat.

Vai de el patriotism, dacă se cuatifică astfel! Și vai de țara, care e condusă de astfel de patrioți!

Nici odată Ungaria n'a fost atât de seracă în bărbați cu autoritate ca astăzi.

Astăzi nu mai este un singur om care, cînd vede că așa poreclita opiniune publică maghiară a pornit pe cale periculoasă, să impună cu vocea sa. Astăzi e aplaudat de toți chiar și demagogul Madarász, cînd sapă la rădăcina statului, numai codăriscea sepei să fie colorită cu roșu-alb-verde.

Ad vocem Madarász. Interpelațiunea lui o cunoașteți deja, nu cunoașteți însă toate cele ce s'au întemplat cînd s'a desbătut ea în clubul independinților, de unde din incidentul primirei ei a eșit dl deputat român Georgiu Pop,*) eu însă cunosc unele trăsuri interesante cari 'i le comunic.

Punîndu-se la ordinea Țilei în

*) La alt loc publicăm actul de demisionare a dep. național George Pop din partida independentă.

Red.

club menționatul proiect de interpelațiune, bravul nostru deputat l'a combătut din toate puterile, în aceasta însă n'a fost spriginit fără numai prin cunoscutul deputat Mocșari Lajos, care la toate ocașiunile a dat dovești de adevărat patriot, de amic al naționalităților ce compun acest stat și prin urmare de amic al patriei noastre.

El a combătut proiectul cu argumente, cari ar face onoare ori căru Român. Între altele față de unii farisei cari negau scopul adevărat al proiectului de lege, și trăgeau argumente din împregiurarea, că Românii sînt isoiați în această cestiune a Țis:

„Se numim copilul pe nume, asta nu e nici mai mult nici mai puțin decît primul pas spre maghiarizarea cu forța, la ce acest stat compus din diferite naționalități nici un drept nu are, iar împregiurarea, că numai Românii „demonstrează” (așa dîce el) contra lui dovedesce 1-a că numai Românii ca unicii aliați posibili ai nostri ne sînt sinceri, a 2-a că Românii sînt cei mai vigoroși dintre naționalitățile din țară,” etc.

Firesce că ajuns și el în peștera ferelor selbatice n'a putut reeși, pentru aceasta însă lui totuși i se cuvine un adevărat patriot. Să trăiască!

Revista politică.

Sibiu, în 19 Februarie.

În ședința camerei unguresci din 17 l. c. s'a discutat petițiunea comitatului Sibiu pentru suspendarea alegei ilegale a vice-comiteiului. A vorbit mai întăiu C. Gebbel ca propunător, mai departe Pavel Hofmann, care a cerut o cercetare rigoroasă a procederei legale, apoi Gabriel Ugron și Almasy din partida independentă, în sfîrșit contele Kun din opozițiunea înfrînită și Adolf Zay, toți pentru petițiune. Ministrul-president Tisza a vorbit pentru propunerea comisiunei petiționare care cere respingerea propunerei, tot

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.

II.

Inima Lisbethiei.

(3. urmare.)

„Inse domnule doctor, curățenia.....”

— Ei, draga mea, cel mai splendid salon, pentru mine n'are atăta valoare ca acest laboratoriu plin de praf; eu vreau să me uit în linisce la aceste sticle de o culoare uniformă, mătura ta ar face numai confusie în lucrul meu... și apoi, cugetă-te numai la nenorocirile, ce ar aduce cu sine schimbarea locului unei astfel de sticle?

Cutare gaz răspândit prin laboratoriu ar pute s'arunce la moment în aer locuința noastră, cutare acid

ar pute să cășuneze nebulie... sau moarte... o! te rog Lisbeth-o respectează dorința ce o esprim; nu te atinge de aceste odăi depărtate, restoarnă toate celelalte din casă dacă voiesci, și eu nu me voi opune.

„Voi asculta răspunsul tinera femeie oftînd.”

Afară de această particularitate, pe care cine-va o ar pute țină de estravagantă la un om de toate Țilele, dar care era la locul seu în capul unuia din cei dintăi profesori de chemie a Europei, Van-der-Bader se supunea cu desevîșire dispozițiunilor frumoasei sale menagere.

De altcum, el nu se îngrijea de nimic altce-va.

De viața pămîntească el nu era legat, de cît prin o singură slăbiciune: era gourmand!

Lisbeth o scia aceasta; și blondina se pricepea de minune la gătirea bucatelor pre cari el le iubea mai mult: jambon cu mazăre verde și macaroni bine preșărați cu brînză de Gruyère, de Chester și de Hollanda.

III.

În lunile cele d'întăiu, gurile rele din Leyden nu cruțară pe Lisbeth.

Nu doarme cine-va sub coperișul unui holtei tînăr, fără a justifica, în oare care grad, părerile emancipate a gurilor rele.

Cumetrele bunei cetăți de Leyden își spuneau câte și mai câte.

„Grozav, lucru,” dîcea vechiele vecine a le Lisbethiei, a trecut abea o lună de cînd 'i a murit bărbatul și iată-o la altul.

Într'adevăr noi iubim, noi respectăm pe domnul Van-der-Bader, dară nu 'i putem escusa purtarea lui; iar cît pentru nenorocita, care astfel desconsideră datorințele unei femei oneste, ea nu merită nici o milă.”

Cât de mult se înșela acest public superficial și ușor în judecată. Doctorul Van-der-Bader, ca s'o spunem curat, n'a fost nici odată tînăr. Cât pentru femeii el nu cunoscuse, de cît pe mamă-sa, care 'l crescuse cu o severitate de osebită.

Doamna Van-der-Bader, vîduva unui căpitan din garda regelui de

Hollanda fusese nefericită cu bărbatul ei.

Căpitanul își prăpădiră averea și își udase buzele din cupa tuturor plăcerilor desfrînate.

Cavalier frumos, bun de gură, bun jucător în cărți, părintele eroului nostru numai în timp de două luni își adusese aminte de detorințele ce îi impunea însurătoarea.

— În timpul acesta doamna Van-der-Bader deveni în stare binecuvîntată.

Dar, pe cînd acela întrase în lume, care avea se devie una din gloriile sciinței, domnul căpitan era absent.

El părăsise Leyden două luni după nunta sa și se îmbătă la curte de toate plăcerile, menite pentru cei cutezători.

La epistolele călduroase a le soției sale, curtisanul răspundea cu vr'o câte-va rënduri seci și reci, cari tradau natura sa indiferentă și egoistă. Doamna Van-der-Bader simțea cum i se frînge inima din cauza vieții desfrînate a bărbatului seu. Plăcută și

aşa Slávy din partida liberală. La votare a votat în contra guvernului, opoziţiunea întrunită, partida independentă şi deputaţii „selbatici”. Nu era de aşteptat, ca partida guvernamentală să părăsască în aceasta afacere pe ministrul Tisza şi să dea loc petiţiunii, însă ne mângăiem cu înprejurarea, că s’au aflat între Maghiari bărbaţi cărora teoria aceasta de maiorisare prin un vot al unei minorităţi neînsemnate în congregaţiunea comitatului Sibiu li s’au părut prea „asiatică”. Desbaterea a ţinut două ore şi s’a sfârşit cu respingerea petiţiunii.

Desbaterea bugetului în camera din Budapesta s’a sfârşit, precum anunţase telegrama publicată în nr. trecut. Din 447 deputaţi verificaţi 227 au votat cu guvernul, 174 în contra lui; presidentul n’a votat, 42 deputaţi au fost absenţi. Deputatul Braşovului Nicolae Străvoiu a votat cu partida guvernamentală.

Delegaţiunile întrunite la Budapesta, vor avea a delibera asupra următoarelor credite: pro primo un credit de indemnitate pentru 41,720,000 fl. ce le-au cheltuit ministerul comun de resbel preste cele 60 milioane, votate de delegaţiuni; pro secundo un credit pentru trebuinţele extraordinare ale ocupaţiunii Bosniei şi Erţegovinei de 85,444,000 fl. (20 milioane din aceste sunt deja votate de delegaţiuni) pro tertio un credit de 95,560 fl. pentru spese extraordinare. Nu mai încape îndoială, că delegaţiunile vor vota aceste credite şi astfel monarchia austro-ungară şi va mări sarcina de datorii cu 140 milioane, (împreună cu celelalte sume votate până acum pentru Bosnia şi Erţegovina) şi bugetul anual se va mai încărea cu 9 milioane camete la an.

Ruşii au ocupat Arab-Tabia. Puterile s’au întrepus la statul României pentru Rusia şi au cerut retragerea armatei române din fort pre lângă condiţiunea precisă, că Arab-Tabia va rămâne în zona neutrală, care nici Ruşii n’au drept a o călca până la hotărîrea definitivă. Românii zidind pe aceste cuvinte şi au retras trupele. De abia au eşit Românii, Ruşii au şi intrat în fort. Noi primind telegrama dela biroul de corespondenţă, publicată în nr. trecut, ce ne comunică derimarea fortificaţiunilor de către Ruşi în Arab-Tabia ne-am îndoit despre autenticitatea acestei sciri. Căci nu putem crede, ca Ruşii deja de săptămâni să fie ocupat fortul. Precum se vede însă Ruşii înadins şi au ales această formă pentru a vesti lumii călcarea nouă a cuvântului dat. Ocupând ei fortul Arab-Tabia pe nedrept au spus

lumii, că ei voesc a satisface pre-scriptelor din contractul dela Berlin a derima fortificaţiunile. Partea a doua a telegramei are a îndulci amăriciunea părţii prime.

Demisiunea dep. G. Pop din clubul partidei independente.

Deputatul dietal dl. G. Pop a adresat presidentului clubului partidei independente următoarea scrisoare:

Prea stimate domnule Preşedinte! Încă înainte cu şapte ani, fiind ales de deputat dietal după convingerile mele politice am intrat în partida, carea se numea atunci partida dela 48, iară astăzi partida independentă, fiind că credeam că între marginile principiilor acestei partide mi voiu pute validita şi eu convingerile mele politice.

Aşa dară la toată ocaziunea am ajutat pe onorata partidă prin modestul meu vot şi încă atât în apărarea energică a legilor dela 1848 basate pe egalitate, frăţietate şi libertate publică, principii mari şi unici felicitoare pentru timpul nostru; cât şi la combaterea legilor retrograde subter-nute din când în când de guvern, precum au fost: restringerea autonomiei comitatense, restringerea dreptului electoral şi în specie pentru Transilvania, legile referitoare la operaţiuni financiare, prin care s’a subsept existenţa materială a patriei şi anume proiectele de legi nefavorabile ţerei cauate de referinţele dualistice.

Am făcut-o aceasta din acea firmă convingere, pentru că speram de o parte, că prin luptele într’adever patriotice şi liberale ale stimatei partide vom pute câştiga şi asigura iubitei noastre patrie deplina independenţă spre fericirea cetăţenilor sei; de altă parte am făcut-o aceasta fiind că speram, că prin aplicarea loială a măreţelor principii de egalitate şi frăţietate voiu pute lucra pentru înaintarea morală şi materială şi prin urmare pentru asigurarea existenţei naţiunii mele românesce, care de aproape de o mie de ani trăieşte în această patrie, cu care a participat şi la bine şi la rău; pentru că sîm convins, cum că condiţiunea supremă a existenţei a acestor două popoare este concordia, despre ceea ce eu într’adever aş sîm pătruns, în cât sîm de cea mai firmă credinţă, cumcă în această ţară după destinele providenţei amîndouă popoarele debue sau să vieze, sau să peară laolaltă. Noi Românii aş dară chiar în interesul bine pri-ceput al existenţei noastre dorim a fi amici şi aliaţi fideli al statului şi naţiunii maghiare, dar numai sub acea condiţiune, ca să putem ca Români a ne susţine limba şi naţionalitatea noastră.

Deşi trebuie să recunosc, că mai mulţi respectabili membrii ai onoratei partide puc-ecînd din interesul bine înţeles al patriei s’au silit a modera unele extravaganţe în cauze naţionale astfel, că eu trăiam în cre-

dinţa, că acele nu formează principiile partidei; totuşi cu durere debue să mărturisesc, ca prin atitudine manifestată din când în când în cauză naţională de un membru ai onoratei partide am fost amăgit în credinţa mea. Sufletul meu s’a umplut de durere, când în 18 l. c. în şedinţa partidei s’a primit cunoscuta interpelaţiune a d-lui Iosif Madarász; constrîns fiind astfel a eşi din acea partidă, căreia am avut onoare a aparţine de şapte ani; fiind că eu sîm convins, că proiectul de lege urgat nu poate avea un rezultat, decât de a turbura încrederea reciprocă şi de a descepta jalusia cea atât de periculoasă fără să aducă vre un folos limbei maghiare prin măsurile forţate, ce le intenţionează, fiind că limba maghiară deja şi fără aceste măsuri forţate se propune şi se învaţă în scoalele românesce în cât este necesar şi posibil; afară de aceasta prin aceasta interpelaţiune se atacă acel drept, care este conces şi de cel mai aprig absolutism, adică dreptul de a petiţiona; ceea ce stă în cea mai flagrantă contradicţiune cu instituţiunile politice liberale.

Aducînd această hotărîre a mea la cunoştinţa D-voastre mult stimate Domnule preşedinte Vă rog să o comunicaţi onoratei partide independente, încredinţându-vă totodată, că nici aceasta desamăgire amară, nici esepetoraţiunile nedemne îndreptate în contra mea în organul partidei, în fine nici insultaţiunile comise în contra simţimentelor mele naţionale nu mi vor altera convingerile mele politice de până acuma; ci şi de aci înainte, ca şi în trecut nu voiu înceta a lupta după modestele mele puteri pentru interesele comune a naţiunii maghiare şi române.

Primiţi mult onorate dle preşedinte espresuniunea deosebitei mele stime, cu care sum.

Dat în Budapesta 20/2 1879.

Cu stimă patriotică:

George Pop m. p.

Correspondenţe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Coşocna, în 11 Februarie n. (Sfinţirea scoalei nouă). În 27 Decembrie st. v. anul trecut s’a ţinut în opidul Coşocnei o festivitate foarte însemnată şi adică sfinţirea scoalei gr. or. române confesionale, zidită în vara anului trecut.

Despre aceasta festivitate am tot aşteptat că doară unul dintre cei 5 preoţi cari au fost de faţă nu va cruţa ostentia la da publicităţii ceva, căci o foaie maghiară din Cluj numai decât a luat notiţă despre aceasta festivitate; şi nesciriind nici unul nimica mi permit eu după puterile mele slabe a scrie aceste ştiri.

Însă înainte de a descrie decurgerea festivităţii află de lipsă a aminti ceva despre progresul, ce l’a

Eleul însă prea şi împărise bine învăţăturile, ce nutriră tinereţele sale, pentru ca să se nelinisească de svonul ce se făcea de persoana sa.

Puţinele persoane renumite, cari veneau, de aici încolo să salute aceasta mică, minune a bună samă se reîntorceau acasă cu gânduri deosebite. Tinerul doctor, acest izvor de sciinţă era modest şi timid: el se înroşa ca o fată mare, devenea perplex ca un băiat şi afară de lumea ştiinţifică el nu cunoşcea nimic, da absolut nimic.

Cu cât înainta în vîrstă doctorul şi înmulţia mereu tesaurul sciinţelor sale şi era cuprins cu deservire de lucrările ştiinţifice, ce i alcătuiau viaţa.

Când moartea răpi pe neaşteptate pe doamna Van-der-Bader, doctorul, care se apropia de patruzeci de ani şi care nici odată nu părăsise pe mamăsa, simţi pentru prima oară frigurile desperării, agitându-i inima.

Pentru prima dată aruncă el o privire de îndoială asupra retortelor sale. Învăţatul se vedu învins!

(Va urma)

făcut biserica şi scoala română gr. or. din acest opid de 7 ani încoace.

În anul 1871 când a venit părintele Teodor Ciortea în aceasta parochie, ea era una dintre cele mai slabe şi mai lipsită de toate cele trebuincioase, casa parochială s’a renovat numai decât ca tinerul preot să aibă unde să se scutească, apoi s’au făcut celelalte superedificate necesarii lângă casa parochială, şi în anul 1878 s’au încoronat toate lucrările prin ridicarea unui edificiu şcolar măreţ, corespunzător întru toate legilor ministeriale şi bisericesti.

Ale face toate aceste în şapte ani un popor cu stare debilă cred că nu greşesc dacă afirm, că este un progres foarte mare, şi apoi încă dacă punem întrebarea, că de unde le-a făcut? atunci trebuie să dicem, că poporul român ortodox din Coşocna şi cunoasce şi şi împlinesce datoria sa faţă cu biserica şi scoala, căci toate acestea le-a făcut din propria sa sudoare, că afară de o sută florini, ce s’au primit dela consistoriu n’a mai căpătat nici un cruceriu ajutor de nicăieri amintesc şi aceea, că până când mai toţi preoţii celor patru confesiuni din Coşocna sînt ajutoaraţi din partea erariului, cel gr. or. nu capătă nimica ci l’ susţine singur poporul, abia cu un venit anual de 300 fl.

Repartiţiunea ce a făcut poporul român gr. or. din Coşocna de şapte ani încoace pentru ridicarea bisericei şi scolei s’a urcat preste două mii şi două sute florini; cu deosebire este admirabil zelul, ce l’a arătat poporul la facerea scoalei; în a treia zi de Rusalii s’a făcut repartiţiunea de o mie două sute şi în timpul acesta lipsit de bucate până la prima Octomvrie a fost toată repartiţiunea plătită şi scoala gata.

În a treia zi de crăciun dimineaţa la trei ore s’a vestit sărbătoarea cu şapte salve de trăscuri şi musica a intonat versuri naţionale şi întru aceste s’a înfipt în turnişor scoalei patru stindarde, două naţionale române şi două de a statului, la opt ore s’a început serviciul divin, celebrat de 4 preoţi cu protopresbiterul tractului Vasilie Roşescu în frunte, când toată tinerimea adunată în scoală cu stindardele în frunte a mers la biserică, după finirea liturghiei în ordinea cea mai bună a mers tot poporul din biserică la scoală unde s’a făcut sfinţirea apei, şi a ţinut dl protopresbiter o cuvîntare potrivită zilei.

După aceea musica şi au început rolul său şi poporul în număr foarte mare s’a aşezat la o masă comună unde era mîncare şi beutură adusă de el iară pentru oaspeţi între cari era şi cea mai mare parte a inteligenţei maghiare din loc, s’a aşternut altă masă tot în acea sală. Prînzul a durat până la cinci ore şi în decursul lui s’au ţinut mai multe toasturi de deosebire pentru împăratul şi regele nostru Francisc Iosif I şi pentru Ecselelenţa sa arhiepiscopul şi metropolitul Miron Romanul, care poartă şi numele patronului scoalei, şi la aceasta s’au repetit neîntrerupt puşcăturile şi exclamările de „să trăiască.” Dintre popor încă au toastat mulţi. După aceste s’a început danţul care a durat până la patru ore dimineaţa.

La aceasta festivitate poporul s’a purtat aşa, încât espre lauda lui, şi aici a fost poporul român cu Maghiarii într’adeverată frăţietate.

Un Român ortodox.

De sub Predeal 17 Febr. 1879. (Conferinţe şi reuniuni preoţesti) în fie-care protopopiat pentru ca să ameliorăm sau să uniformăm escrescînţele la serviciile preoţesti, este idea unui confrate din Şimon publicată în Nr. 19 al „Tel. Rom.” Idea de conferinţe preoţesti cred, că a avut mai mulţi preoţi, ea însă a eşit acum şi cred, că este bine aprepriată, mai

încredută, ea credu să afle un viitor fericit, şi nu află de cât durerea.

Binecuvîntându-o Dumneţeu cu un copil, înristata soţie se consola ca o mamă fericită.

— Eu l’ voiu iubi, el me va mângăia şi dicea ea.

Surdă pentru viitor, pentru toate veştile, care-i povesteau de viaţa desfrînată a bărbatului, ea concentra în aceasta mică fiinţă, toată iubirea ce Dumneţeu o sădisese întrînsa.

— Voiu face dintrînsul om învăţat cugeta brava femeie; el să cunoască această lume coruptă şi să nu urmeze tatăne-seu.

Într’una din zile se răspîndi în cetatea Leyden vestea despre moartea strălucitului căpitan de gardă.

Un curier ministerial afirmase această dureroasă noutate; Dl. Van-der-Bader fusese ucis în duel de bărbatul unei femei, pe care o descnorase.

Auînd de tristul sfârşit al aceleia, pe care l’ iubea, sîrmana soţia părăsita simţia un fel de ură ivindu-se în sufletul ei.

Această curte regală, atât de strălucită, i părea depozitoriul corupţiei,

şi în urmă ea produse într’însa o îngreţosare de întreaga societate.

Trăind numai pentru fiul ei, ea conducea tinerele sale studii cu o statornicie şi tărie mai pre sus de orice asemănare.

Ea trecu preste scopul ce voia să l’ ajungă.

Voind a arăta copilului seu lumea ca un iad şi pre femeia ca demoni, ea îi însuflase un desgust deosebit de una şi o frică neînvîngibilă de celelalte.

La optsprezece ani, tinerul student era misantrop complet, fugea de oamenii pre cari încă nu-i cunoşcea şi se ascundea de femei, pe cari a bună samă n’avea să le cunoască nici când.

Viaţa lui sihastrică făcu din el un învăţat.

Prisosul puterii juvenile pe care tinereţa o risipeşte în plăceri amoroase, Van-der-Bader îl consacrase sciinţei.

El se făcu un învăţat, pentru că nu începă să iubească.

În curînd lucrările lui ştiinţifice fură bāgate în samă, şi renumele ce l’ dobîndi, întrecu aşteptările ambiţiunei materne.

vêrtos, că conferințele și consultările preoților devin reclamate nu atât de zelul și creștința în afacerile rituale cât de decrescînța în împlinirea chemării noastre preoțești.

Timpul de ați s'a botezat el pre sine de timpul materialismului va să dică: materia e în luptă înverșunată cu spiritualismul.

Astăzi dară prelângă rugăciune se cere mai mult cuvânt s'erat, că preoții sînt asemănați cu sarea pămîntului; se cer fapte și jertfe, fiindcă numai aceste fac pre materialisti isă tacă.

Cred că observă fie-care paroch în parochia sa, că unii fii sufletesci, a apucat prelângă păstor și în multe nu mai cunosc glasul lui;

Cred că fie-care preot observează că religiozitatea scade și scădîndui moralitatea crește;

Cred că a observat fie-care, că timpurile și împregiurările a adus multe cu sine de cari preotul trebuie să ție cont și fiindcă mulți poate nu știu cum să se întocmească cu aceste, e de lipsă consultare. De necesitate este a ne consulta și la chemarea cea mai nepotrivită preotului adecă: a fi tot deodată omul timpului și al rigorosității celor ce învață adecă: a nu fi consecuent. Aceasta depărtează pe creștini de el și cu drept cuvînt. De această neconsecvență se lovesc multe, cari nu se pot înșira aci, ci ele trebuie consultate.

Este bine, că după de ce ani de zile ai vieții constituționale vine un preot a ne atrage atențiunea la § 33 p. 4 din statutul organic.

Eu vin a apreția idea lui și a adauge: consultarea e de necesitate și pentru ca să putem corespunde §-lor 181, 185 și 186 din Compendiul Dreptului canonic, e de necesitate și pentru o prevedere la asigurarea familiilor, că mulți preoți sînt, cari nu pot lăsa moșii îndestulătoare familiei; deci să căutăm un mod oare-care după exemplul preoției din diecesa Aradului.

Varietăți.

* (Dar împărătesc). Majestatea Sa Împăratul și regele s'a îndurat prea grațios a face un dar de una sută florini v. a. societății junimei studioase din Budapesta „Petrul Maior.”

* Escelenția Sa I. P. S. domn archiepiscop și metropolit Miron Romanul a plecat cu trenul de asară la Budapesta, pentru a lua parte la ședințele delegațiunii.

* (Foile maghiare), fără îndoială cu scop de a desavua pașii deputațiunii române, cari îi amăriră așa de tare, comunică într'o stilisare de tot precisă cuvintele, ce le-ar fi grăit Preașanția Sa eppul Caransebeșului ca răspuns la salutările cu cari fû primit la reîntoarcerea sa dela Viena. Acest răspuns fictiv nu conține nici mai mult nici mai puțin, decât că cunoscutul proiect de lege pe noi pe Români nu ne poate supăra de fel, ba că e chiar spre înaintarea cultului poporului nostru. Nu voim să preocupăm rectificările, ce credem că vor urma dela locul cel mai competent; dar atîta o putem dice încă de acum: că aici stăm față de o mistificare spurcată, deamăna de spiritele acelor, ce o au fabricat pe conta veneratului prelat, a căruia inimă o cunoaștem cu mult mai bine, decât ca să putem privi de ale sale perfidie lăpte în foile maghiare.

* (Mulțămită publică). La balul arangiat de ascultătorii academiei regie de drept din Sibii în favoarea reuniunii lor de ajutorare au contribuit preste prețul intrării:

Miron Romanul archiepiscop și metropolit 10 fl., Mihail de Fogarasy episcop rom. cat. 10 fl., Frideric Wächter comite suprem 8 fl. 50 cr., Samuil

Filep director de catastru 8 fl. 50 cr. Peregrin Neuhrierer 6 fl., Frideric Harth 6 fl., Niculaș Popea archimandrit și vicariu archiepiscopesc 5 fl., bar. Carolina Salmen 5 fl., Alecsandru Lebu proprietar 5 fl., Cornel Tobias protonotar com. 5 fl., Francisc Nagy Soltész 5 fl., Dr. Samuil Moferdt 4 fl., Louisa de Breitenberg 3 fl. 50 cr., Ilie Macellariu consiliar gub. în pens. 3 fl. 50 cr., Carolina Kiss de Egerpatak 3 fl. 50 cr., Dr. Iosif Hodoș 3 fl. 50 cr., Iosif Mathias asesor în pens. 3 fl., 50 cr., Valentin Bock avocat 3 fl. 50 cr., Samuil Ferderber comerciant 3 fl. 50 cr., Venzel Teffer c. r. medic în stat major 3 fl., Paul Theil avocat 2 fl. 50 cr., Nicolau P. Petrescu cassariul bancei „Albina” 2 fl. 50 cr., Ludovic Eggert comerciant 2 fl. 50 cr., Samuil Glaser comerciant 2 fl. 50 cr., Dr. Ioan Moga medic 2 fl., Francisc Kovács pleban 2 fl., Francisc Pongratz 2 fl., Antoniu Schuster 2 fl., Antoniu Heitzinger general 1 fl. 50 cr., Stefan György canonic și pleban 1 fl. 50 cr., Victor Sill avocat 1 fl. 50 cr., Constantin Stezariu c. r. căpitan în pens. 1 fl. 50 cr., Carol Schneider 1 fl. 50 cr., Carol Buscke 1 fl. 50 cr., Mihail Guth 1 fl. 50 cr., Otto Conradt 1 fl. 50 cr., Naum Nasta 1 fl. 50 cr., N. N. 1 fl., Antoniu Fabini comerciant 1 fl., Iosif Kreis general 50 cr., Toma Gész c. r. colonel 50 cr., August Senor vice-comite 50 cr., Dr. Nicolau Olariu avocat 50 cr., Dr. Dan. P. Barcian 50 cr., Andrei Domanovsky 50 cr., Adolf Weiss 50 cr., Antoniu Bechnitz 50 cr., Carol Seemann c. r. major 50 cr., Samuil Borger avocat 50 cr., Samuil Bergleiter 50 cr., Josif Osterlam 50 cr., Stefan Szabo 50 cr., Alfred Schram 50 cr., Vilhelm Mayer 50 cr., Niculaș Cunțan 50 cr., Ioan Popoviciu 50 cr., Ioan Cipu 50 cr., Gustav Konerth 50 cr., N. N. 50 cr., N. N. 50 cr., N. N. 50 cr., B. P. 50 cr., Iuliu de Follért 2 cr.

Comitetul aranjător și ține de o plăcută datorință a mulțămii în public pentru contribuțiile sus numite.

* (Ciuma orientală). Monitorul României publică următoarea telegramă primită din Zarizin dela dr. Zaharia Petrescu, delegatul român în comisiunea internațională sanitară:

„Directorului doctor Capșa.
„București.

„Astăzi 8 Februarie, Zarizin. — Comisiunea prezentată comitetului Melicoff, care declară luate următoarele măsuri sanitare: întâiul cordon sanitar încungîrînd întreg guvernamentul Astrahan; al doilea izolînd toate satele de pe malul stîng și drept al Volgei, al treilea izolînd fie-care sat vizitat de epidemie. Două carantine de câte de ce zile, stabilite la intrarea prin Astrahan și la eșirea prin Zarizin. D-sa declară că dela 28 Ianuarie nu există nici un cas în tot guvernamentul Astrahan, și dacă, după 40 de zile, nu se va ivi nici un cas în aceste sate, se vor desființa cordoanele speciale, lăsându-se numai cordonul general și carantinele.

„Comisiunile, împărțite în secțiuni, vor pleca să viziteze toate satele situate pe malul drept și stîng al Volgei până la Astrahan. Acî în Zarizin se crede epidemia aproape stînsă; dar comisiunea internațională va studia igiena și epidemia dealungul întregului guvernament Astrahan.”

* (Românii în Dobrovia). Ministerul român de interne a primit următoarea telegramă:

Am onoarea a comunica, că eri am încunoscințat d-lui ministru înstrucțiunii deschiderea solemnă a scoalei din Kiustengea. A fost o adeverată serbătoare. Astfel la Mangalia, Hârșova și Kiustenge, astăzi funcționează regulat scoalele publice române. Vor prospera, căci me voui ocupa dil-

nic de dînsese. Continu, a lucra ca să facem în scurt timp posibile scoalele rurale; am cerut chiar 7 învățători rurali.

Prefect, R. Opran.

* (Ciuma). — D. H. de Parville tratează în „Journal des Débats” cestiunea dacă ciuma care există în guvernamentul Astrahan, în Rusia, amerință în mod serios Europa, și se pronunță în mod negativ. D-sa e de părere că ciuma nu ne amerință și totul face să se spere că ne va lăsa liniștiți. Se confundă modul de propagare a cholerei cu a ciumei. Cholera progresază foarte iute, pe cînd ciuma nu și schimbă locul și nu emigrează la depărtare mare așa de ușor ca cholera; ea e mai sedentară și părăsește cu regret locurile pentru cari pare a avea o predilecțiune deosebită.

După experiența trecutului, totul face să se presupună, că focarul unde se află în acest moment ciuma se va stînge de sine îndată ce vor veni căldurile mari. Nu trebuie să se creadă că ciuma a apărut brusc la Astrahan. De 10 ani se află în Mesopotamia, Persia și Armenia; de 3 ani aproape e semnalată la Recht, la sudul mării Caspice. Dela Recht vasele se duc neconținut la Astrahan și se întorc, calea pe uscat încă e liberă, și e încă mirare că a întârziat atîta a apărarea într'un loc unde nu e tocmai necunoscută.

Ciuma domnesce de o jumătate secol aproape în stare endemică în Persia și Siria, și cu toate aceste nici odată în acest timp n'a trecut de Constantinopole și Rusia meridională. Ultimele sale popasuri sînt: 1856, 1865, frontiera persano-turcă; 1870, frontiera occidentală a Persiei; 1875, valea Mesopotamiei; 1876, Bagdad; 1877, Recht; 1878, Vetlianka, guvernamentul Astrahan; deci întinderea boalei nu e considerabilă.

Afară de aceste chiar actualmente ciuma e mărginită în vechiele sale cartiere. La 1798 a apărut în Georgia, unde s'a arătat din nou la 1802 1804. Ea a atins Mozdok, Giorgievsk, a pustiit Kamarda mică, țara Ingușilor și s'a întins până la Astrahan. La 1808 dispăre din Caucas și se arată asupra Nogailor și Abasilor până la Saratov. La 1809 e la gura Terecului ce dă în Caspica. Dela 1811—1818 se duce și se întoarce în Georgia și bîntue sudul Rusiei.

De ce ani ciuma a domnit aproape fără întrerumpere în provinciile Caucasului, mergînd din Georgia în Turcia și invers. Deci situațiunea actuală nu e nouă; s'a prezentat adese. Vom vedea ciuma dela Astrahan bîntuind ca și altă dată într'o radie mai mult sau mai puțin vastă și apoi se va stînge în timpul marilor călduri a verei.

„V. C.”

* (Rețetă contra ciumei). Un călugăr rus a găsit între hărțile părintelui său, următoarea rețetă contra ciumei: Bi chlorur de argint viu în mărimea unui bobuleț de cânepă într'un pahar de rachiu. Această pentru oameni, iar pentru vite dosa dublă într'o litră de rachiu. Probaturum est?

* (Monumentul pentru poetul Beranger). Sub președinția lui Victor Hugo s'a constituit un comitet pentru ridicarea unei statue lui Beranger, costul se va acoperi prin subscripțiuni, care se vor începe la 1 Martie anul curent.

„St.”

* (Cheltuelile de resboiu ale Rusiei). După raportul oficial a ministerului de finanțe cu data de 13 Ianuarie cheltuelile de resboiu făcute de Rusia cu campania dela 1876 până la 1878 sînt următoarele:

Pentru preparative de resboiu sau asignat în anii 1876 și 1877 total 471,590,000 ruble.

Din această sumă sau cheltuit:	
Lefuri	49,070,016 ruble.
Încălțăm., spitale și Lazarete	40,947,566 ”
Provianturi	128,086,699 ”
Furagie	64,530,318 ”
Transp., trenuri, și progone	55,362,563 ”
Transp., de trupe pe calea ferată și comandamente	24,730,041 ”
Pentru arme	5,188,343 ”
Pentru muniție	7,942,147 ”
Pentru tunuri	7,247,272 ”
Pentru trebuința inginer. etc.	4,005,256 ”
Pentru medicam., instrumente chirurgice, bandagie etc.	1,961,065 ”
Pentru utensilie de artilerie și flotă	2,522,124 ”
Pentru cumpărarea și închirierea corăbiilor	1,572,809 ”
Pentru înființarea de mine și apărare pentru basteimente etc.	786,044 ”
Pentru formarea de comande de marș, transporturi de cai, înființarea de remonte etc.	9,104,754 ”
Pentru diferite autorități militare	784,044 ”
Pentru cheltueli extraordinare a comandantilor supremi și a altor șefi de armată	1,639,000 ”
Pentru recompense și subvențiuni	2,187,607 ”
Pentru întreținerea quartierului imperial	2,452,487 ”
Totalul cheltuelilor până la 13 Noembrie 1878;	887,000,000 ”

* (Două președinte). Prin Paris se vorbește că Vinerea trecută d-na de Mac-Mahon a făcut cunoscînța d-nei Grévy. Mareșaleasa era tocmai în vizită la doamna Waddington, cînd se anunță visita d-nei și d-rei Grévy. Mareșaleasă fu prezentată noiei președinteasă, și se începî o convorbire foarte animată între ele. Madame Grévy declară, că ea ar fi făcut de mult ducese de Magenta o vizită, dar creduse, că ea ar fi fost plecată la țară. Îndată după această întîlnire Mareșaleasa și depuse carta de vizită la Elisei.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 3 Martie n. În ședința comitetului de budget al delegațiunii senatului imperial referentul Sturm a propus: Pertractarea și concludul asupra trebuințelor extraordinare ale armatei, cu prilejul ocupațiunii Bosniei și Erțegovinei, urmează fără a jigni dreptul reprezentanței imperiului de a examina și a apreția, la coperirea acestor trebuințe, vigoarea legală și publicarea tractatului de Berlin. Propunerea s'a respins cu 11 contra 7 voturi. Ședința procsimă mîne.

Românii judecați de străini.

(Încheiere).

O prelucrare, care stă la înălțimea limbisticii moderne, a bogatului material gramatical și lecsical, pre care le-a adunat lucrările lui Hahn, Camarda, Rossi, Dozon, Miklosich și alții, este una dintre trebuințele cele mai indispensabile pentru toți aceia

care se ocupă cu vre-una din limbele peninsulei balcanice. În această privință acolo unde se tractează despre cercetarea părților constitutive anteromane ale limbei române, limba albanesă pretinde un asemenea loc ca și limba bască pentru cea spaniolă și limba celtică pentru cea francesă. La deosebirea însă între cea ce în timpul evului mediu a venit din limba albanesă în cea română de ceea ce se întemeiază pe omogenitatea primitivă va trebui negreșit să fie cine-va cu atât mai mare precauțiune, cu cât raporturile și istoria fonetică a celor două dialecte principale ale limbei albanese au trebuință încă de o cercetare mai aprofundată. Și în fine se pare cutezător a voi să atribuim cu siguranță uneia din acele limbi pierdute cuvinte românesce care se par anteromane. Cu o mare circumspecțiune se pronunță asupra acestei cestiuni Schuchardt în introducerea sa la cartea lui Hăsdëu când dice:

„Unde pentru cuvinte românesce, care nu se pot explica dintr-una din limbele vecine post-romane ne oferă paralele convingătoare alte limbi indogermanice, atunci nu trebuie să presupunem acele cuvinte chiar tractice, dacice, getice, celtice și așa mai departe, dar cu toate aceste ca anteromane. Posibilitatea însă că ele au intrat în limba română tocmai în evul mediu printr-un canal nou necunoscut nu rămâne exclusă cu totul.”

Hăsdëu în câte-va memorii în „Columna lui Traian” s'a pus ca să scoată din pulbere atari elemente ale limbei române, și cunoștințele sale întinse limbistice, precum și splendidul său talent de combinațiune, îi aduc într-aceasta cele mai mari servicii. Isbitor este spre exemplu explicarea cuvântului românesc *mal* (pag. 288). Chiar Otto Hirschfeld presupusese în *Dacia Maluensis* și în *Colonia Maluensis* din inscripțiunile dacice un cuvânt vechiu dacic *malva* cu însemnarea de „munte”; cu iliricul *Dimallum* la Liviu îl comparase chiar Hahn în studiile sale albanese, astfel este albanesul *mali*, munte, și chiar promontoriul laconic *Máλεον* și Hăsdëu pune lucrul afară de ori-ce îndoială, citând din documente o mulțime de nume maghiare de localități, care sunt compuse cu *mal* în înțelesul de „munte.” Compararea lui *mele* cu cimricul *malu*, vechiul bactic *múraka*, o aprobă și Schuchardt, care adaugă și latinul *murex*. *Blende*, șoim, se unesce cu lituanul *balandis*, care într-un mod foarte considerabil are un analog numai pe terenul limbistic iranic (oseticul *balon*, porumbel). *Utrire*, bufniță, se poate compara bine cu albanesul *ut*; derivațiunea *ὠτός*, bufniță, crede Hăsdëu că trebuie înlăturată din motive fonetice și prin urmare o afinitate primitivă cu *densa* nu este cu puțință, fiindcă *ὠτ*, ureche, este pus pentru *ussat* (*ausat*, comp. lat. *auris* din *ausis*). Și alte comparațiuni albanese ale autorului le-a aprobat Schuchardt în introducerea sa.

Sunt dator lectorilor acestui articol o explicare asupra introducerii lui Schuchardt menționate de mai multe ori. Nu este vina autorului sau dacă desbrăcată de destinația primitivă ca introducere se va publica în al doilea volum al operei lui Hăsdëu, sub titlul de „Observațiuni filologice.” Istoria acestei introduceri este în scurt cea următoare: Hăsdëu a rugat pe Schuchardt să scrie o atare pentru cartea sa și Schuchardt, care se interesează de mult pentru a se realiza o apropiere științifică între Germania, Austria și România, a primit bucuros această rugăciune, cu intențiunea ca prin cuvintele sale introductive să atragă mai mult atențiunea romaniștilor germani asupra operelor scrise în

limba română și în special asupra cărții de față. Lucrarea sa, care cuprinde cam trei coale de tipar, se întemeia numai pe cele două dintâi părți ale cărții, pe documente și pe glosar; cronica lui Moxa nu era la îndemână. Foile conțin, afară de tratatarea unui număr de cestiuni gramaticale și lexicale (a cărei perfecțiune se înțelege de sine pentru toți aceia care cunosc erudițiunea și agerimea de spirit a lui Schuchardt), și observațiuni critice la unele rezultate ale lui Hăsdëu și din această cauză a rezervat-o pentru al doilea volum, ca acolo să o publice unită cu justificări și cu contra-observațiuni critice. Trebuie să așteptăm dela această procedură de sigur numai un progres al acelor cestiuni științifice; ne pare rău însă că acum lucrarea lui Schuchardt nu mai poate să servească scopul său propriu, cum ar fi dorit-o autorul ei.

Cartea, cu toate aceste, își va afla și astfel calea sa, căci are o calitate, cu care nu s'ar pute lăuda multe producții științifice ale timpului nostru: ea stimulează. Stimulatoare atât prin materialul bogat și nou ce-l oferă cât și prin noile căi ce ne arată autorul. Și prin urmare este în cele din urmă indiferent cât de multe sau cât de puține opinii ale autorului, capătă valoarea canonică în știință. Căci nu aceia sunt în adevăr oameni mari, care asigură o sumă oare-care de nouă cunoștințe, ci aceia care descopere nouă terenuri și nouă resurse, la care și prin care poate cine-va să ajungă la nouă cunoștințe. Ca indo-germanist, am un interes de aproape numai la o mică parte a cărții. Dar mărturisesc cu plăcere, că a fost pentru mine o bucurie, ca, ocupându-me cu densa, să cunosc mai de aproape vigoroasa lucrare intelectuală a unui bărbat escelinte și a unui popor robust. Și am simțământul, că suflarea tineră, frescă și întepidă, ce bate prin lucrarea acestui popor și prin noua carte a acestui bărbat, nu ar pute să aducă vr'o vătămăre nici științei noastre limbistice, atât celei indo-germanice cât și celei romane.

Gratz.

Gustav Meyer.
„Roman.”

Bursa de Viena

din 3 Martie n. 1879.

Metalicele 5%	62 95
Împrumutul naț. 5% (argint)	63 25
Împrumutul de stat din 1860	115 50
Acțiuni de bancă	788 —
Acțiuni de credit	229 25
London	116 45
Argint	100
Galbin	5 48
Napoleon d'aur (poli)	9 28
Valuta nouă imperială germană	57 25

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 22 Martie imob. lui Albert Iesek în Cluj (trib); în 12 Martie imob. lui Ioan N. Gologan în Sătulung (trib. Brașov); în 22 Martie și 25 Aprilie imob. rămasului după Emerich Balag în Aldoboly (judecătoria cercuală) S. Szt. György; în 21 Martie și 21 Aprilie imob. lui Ioan Buta și Gavrilă Ilyes în Kozarvar (trib. Déés); în 5 Martie și 4 Aprilie imob. lui Irimie Câmpăan în Dedrad-Szeplak (judec. cerc. Teaca); în 10 Martie și 10 Aprilie mobil. lui George Zehutin în Secătură; în 7 Martie și 7 Aprilie imob. lui Iosif Sumuț jun. în Abrud (jud. cer.); în 4 Martie și 4 Aprilie imob. lui Onu. Pocular în Coveș (jud. cerc. Mediaș); în 2 Aprilie și 2 Mai imob. lui George Dengel și soției sale în Alțina (trib. Sibiu); în 18 Martie și 18 Aprilie imob. lui Baruch Mendelssohn în Lușca (judec. cerc. Năsăud); în 17 Martie și 17 Aprilie imob. lui Mihail Tirmovean în Miklos-

lak (jud. cerc. Aiud); în 24 Martie im. Sarei Krafft în Daneș (jud. cerc. Sighișoara); în 8 Martie și 8 Aprilie imob. rămasului după Ioan Tomnș în Vidra de sus (jud. cerc. Abrud); în 18 Aprilie și 19 Mai imob. lui Nicolae Macskasi în Szt. Miklos (jud. cerc. Mediaș); în 17 Martie imob. lui Andreiu Szlanislo în Șomodi (trib. Turda); în 19 Martie și 19 Aprilie imob. lui Toader Todora în Finciu (jud. cerc. Unedoara); în 17 Martie imob. lui Mitru Dreve și soți în Mănăsturul românesc (jud. cerc. Unedoara); în 18 Martie și 19 Aprilie imob. lui Iosif Kerde în Szacsva (jud. cerc. S. Szt. György).

Nr. 23—1879.

2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Ioan Maneguț din comuna Poiana, protopresbiteratul Mercurei în urma încuviințării preaveneratului consistoriu archidieceșan dto 30 Decemvrie, 1878. Nr. cons. 2923—1878, se scrie concurs până la 15 Martie a. c.

Emolumentele împreunate de acest post sunt: o jumătate din venitul total al parochului de 400 fl. v. a. adică 200 fl. v. a.

Concurenții au ași așterne suplicele lor înștruite conform prescrierilor statutului organic și a dispozițiilor sinodali din 1873, până la termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Mercurea în 4 Februarie, 1879.

Dela oficiul protopresbiteral al Mercurei.

Ioan Droc m. p.,
adm. prot.

Nr. 28.

2—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa III-a din comuna Cărbonariu în protopresbiteratul Cetății de peatră prin aceasta se scrie concurs cu termin până la 15 Martie 1879.

Emolumentele sunt:

- Dela 140 familii câte una măsură mare de cucuruz sfârmit și una Ți de lucru cu palmele, cari toate statorite în bani dau un venit de 308 fl. v. a.
 - stolele statorite după decisiul comisiunii organizatoare din anul 1872 rezultă un venit de 95 fl. v. a. Suma totală a venitelor e 403 fl. v. a.
- Doritorii de a ocupa această parochie au a și așterne recursul în-

struate în sensul prescrierilor statutului organic și ale dispozițiilor provisorie sinodali din anul 1873 la subscrisul până la termenul sus amintit.

Cărpeneș, la 13 Febr. 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Șovrea m. p.,
adm. prot.

Nr. 31—1879.

3—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochie de clasa a III din Vorumloc în tractul protop. gr. or. al Mediașului se scrie prin aceasta concurs cu termenul până la 15 Martie v. 1879.

Emolumentele sunt:

11. Jugere de pământ, dintre care 2 părți sunt de arătură și o parte fâneaț de cosit.
- Dela fie care familie (93 familii) câte una Ți de lucru, cu mănăcarea dela preot.
- Venitele stolare, după cum s'a fost hotărât în sinodul protop. tractual.

4. Lemne de foc două sorți din pădurea comună.

5. Cuartir, una casă închiriată cu plată solvită dela popor până vor pute cumpăra curte parochială.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch au a și adresa concursele înștruite în sensul statutului organic și a dispozițiilor sinodului archidieceșan din 1873 la subscrisul până la termenul indicat.

Mediaș în 1 Februarie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Dionisiu Chendi m. p.,
adm. ppesc.

Nr. 24.

2—3

EDICT.

Achim Ursu din Feldioara, care de trei ani părăsi cu necredință prelegiuita sa soție, Paraschiva Nan, tot de acolo, și pribegesc în lume fără a se sci ubicațiunea lui, se provoacă prin aceasta ca în termen de un an dela publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțal intentat asupra lui.

Brașov, 20 Ianuarie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractu-protopopesc al II al Brașovului.

Ioan Petric m. p.;
protopresbiter.

„Albina”,

Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina” se învătă prin aceasta în vertutea § 19 al statutelor societății la

VI adunare generală ordinărie,

care se va ține la Sibiu în 28 Martie 1879 stilul nou, înainte de ameați la 10 oare în casa institutului din strada Bayer Nr. 1.

Obiectele:

- Raportul general al Direcțiunei, bilanțul anual și raportul comitetului de revisiune.
- Ficsarea dividendelor.
- Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
- Ficsarea prețului marcelor de prezență.
- Alegerea a doi membrii de Direcțiune în sensul §. 36 din statute.
- Alegerea comitetului de revisiune.
- Modificarea acelor §§. din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciari, în sensul articolului de lege XXXVI din 1866.

DD. acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în 25 Martie 1879 stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 12 Februarie 1879.

[9] 2—3

Direcțiunea institutului.